

OKUL ÖNCESİ EĞİTİMİN FRANSA'DAKİ TARİHSEL GELİŞİMİ VE BUGÜNKÜ DURUMU

Hülya KARTAL*

Özet

Okul öncesi dönem insan yaşamının temelini oluşturur. Bu dönemdeki yaşantılar onun gelecekte hayata bakış açısını da önemli ölçüde etkiler. Okul öncesi eğitim üzerine ilk özel yasaları çıkaranlar 19.yüzyılın ortalarına doğru Fransa ve İspanya'dır. Konuyla ilgili ilk uygulama bir din adamı olan Johann Friderich Oberlin tarafından 1767'de, ana-babaları tarlalarda çalışan küçük çocukların barınma, korunma, bakım ve eğitimi için açtığı "salle d'asile" sığınma evi anlamına gelen okulöncesi kurumlarının kurulmasıyla gerçekleştirilmiştir. Diğer taraftan küçük çocukların "salle d'hospitalité" yani konuk evlerine bugünkü adıyla kreşlere alınmaları ise 1801 yılı başlarında Paris'te başlamıştır (Vasconcellos, 1999:36-37). 1848 yılına gelindiğinde, sığınma evlerinin yerini école maternelle / nursery school yani anaokullarının aldığı görülmektedir. Bu okulöncesi kurumlar o dönemde daha çok, dışarıdan gelebilecek zararlara karşı çocuğu korumaya ve çocuğun güvenliğini sağlamaya yönelik bir işlev görmektedir. Öncelikle çalışan annelerin çocuklarına bakım ve risk altındaki çocukların diğerleriyle eşit düzeylere gelmesi amaçlanarak kurulan anaokulları günümüzde ise çocukların bireysel gelişimlerini en üst seviyeye getirmek, onların sosyalleşmesini sağlamak, çevreye duyarlılığını artırmak ve temel edinimleri kazanarak ilkokul birinci sınıfa çocuğu hazırlama amacıyla hizmet veren diğer taraftan da bütün ailelerin çocuklarının yer almasını istediği ve daha da önemlisi ilkokula başlarken, fırsat eşitliğine yönelik karşılaşılabilecek sorunları en aza indirme çabasında olan eğitim kurumlarına dönüşmüştür.

Anahtar sözcükler : Okul öncesi eğitim, Fransa, tarihsel gelişim.

Abstract

Preschool education forms the basic of human life. The expenences in this period have a great influence on the point of view of children towards life. Countries which legislated for preschool education in the middle 19th century are France and Spain. The first practice connected with preschool education was carried out by Johann Friderich Oberlin, a person in 1767 with the foundation of preschool institutions which means "sale d'asile". And also, these foundations were established to meet the needs like sheltering, protection and care of the children whose parents work in the forms. On the other hand, the fact that children were erolled for nursery schools began in Paris at the beginning of 1801. Nursery schools took the place of sheltered houses in 1848. In this period, children against the damages, resultiry from the environment and providiry security for them. Nursery schools founded to provide equality for the children of working mothers and the ones at risk in the past now have been turned in to the institutions that improve their personal development, socialize them and make them sensitive to the environment in addition to enabliry them to acquire prerequisite skills for the primary school.

Key words: Preschool education, France, historical, development.

Yazışma adresi: * Arş. Gör. Hülya Kartal, Uludağ Üniversitesi Eğitim Fakültesi İlköğretim Bölümü, hulyakartal@yahoo.fr.

Okul öncesi dönem insan yaşamının temelini oluşturur. Bu dönemde çocuğun sağlığı ve beslenmesi kadar, aile ortamının ona sağladığı sevgi ve şefkat de son derece önemlidir. Ancak en az bunlar kadar önemli olan bir başka nokta da, insanın gelişiminin tüm yönlerini destekleyebilecek sosyal ve fiziksel bir ortamdır. Bu dönemdeki yaşantılar onun gelecekte hayata bakış açısını da önemli ölçüde etkiler. Bu nedenle istenen bir çocuk olarak dünyaya gelmek, yaşamın ilk yıllarında saygı, sevgi, şefkatle büyütülmek, tutarlı ve kararlı yetişkin davranışları ve zengin uyarıcılar kişinin sağlıklı bir şekilde gelişmesinin olmazsa olmaz koşullarıdır (Oktay, 2000:415).

Bu dönem eğitiminde aile en önde gelen kurum olmakla birlikte, okul öncesi eğitim kurumları, kitle iletişim araçları da ailenin eğitim çabalarına değişik katkılarda bulunabilir. Bütün dünyada olduğu gibi Fransa'da da daha 19. yüzyılın başlarından itibaren okul öncesi eğitim alanında ilk adımların atıldığı görülmektedir. Fransa'da konuyla ilgili ilk uygulama bir din adamı olan Johann Friderich Oberlin tarafından 1767'de başlatılmıştır. Oberlin, ana babaları tarlalarda çalışan küçük çocukların barınma, korunma, bakım ve eğitimi için açtığı "salle d'asile" sığınma evi anlamına gelen okul öncesi kurumlarını kurmuş ve uygulamıştır.

Diğer taraftan küçük çocukların "salle d'hospitalité" yani konuk evlerine bugünkü adıyla kreşlere alınmaları ise 1801 yılı başlarında Paris'te başlamıştır (Vasconcellos, 1999:36-37). 1826'dan itibaren Paris ve büyük şehirlerde sığınma evlerinin arttığı görülmektedir. Bu sığınma yerleri, kadınların çoğunluğunu oluşturduğu, bir imalâthane olarak kullanılıp ilk plânda, birinci derecede onların ihtiyaçlarını karşılayacak üretim yerleri özelliğini taşıyordu. Konuk evleri ilk başlarda yardımsever, bu işten bir çıkarı olmayan insanlar tarafından kurulmuştur. Ancak 1833'te Guizot Kanunu'nun uygulamaya geçirilmesiyle sığınma yerleri "konuk ve eğitim evleri"ne dönüştürülmüştür.

Şunun altını çizmek gerekir ki, Rousseau ve Pestalozzi'nin İsviçre'de kurduğu çocuk bahçeleri, küçük yaştaki çocukların eğitimi konusunda Fransa'da büyük yankı yapmıştır. Marie-Page Carpentier, küçük çocukların düzeyine uygun olarak hazırladığı bir eğitim programını 100 kadar çocuğa uygulamış ve kurduğu anaokulu, 1848'de Hippolyte Carnot'nun birtakım düzenlemeleriyle bugün de hâlâ küçük çocukların derslerini yaptığı bir yer olarak kullanılmaktadır.

Anaokullarının, resmî olarak eğitim kurumları içerisinde bugünkü yerini alması, 1884'te Jules Ferry'nin çıkardığı kanunlarla olmuştur. Bundan sonra da bu okulların öğretmenlerinin özel formasyonlu olması yolunda adımlar atılmıştır. Denetmen Pauline Kergomard, anaokullarında pedagojik yaklaşımların (duyuşsal, motor, bilişsel gelişimin oyun ve etkinlikler aracılığıyla geliştirilmesi) yerleşmesinde çok önemli rol oynamıştır. Bu alandaki yeniliklere en büyük katkıyı 1906 yıllarında başlayan çalışmalarıyla İtalyan Maria Montessorie, Decroly, Ferriere ve diğerleri yapmıştır.

Okul Öncesi Eğitimin Gelişimi

Okul öncesi eğitimin gelişiminde Fransa'da çok hızlı bir süreç yaşanmıştır. 1960 yılından 1999'a gelindiğinde 2-5 yaş arasındaki okullaşma oranı %50'den %87'ye çıkmıştır. Fransa okul öncesi eğitimin en uzun süre verildiği ve okullaşma oranının en üst düzeyde olduğu ülkelerden birisidir. Bu nedenle de eğitim sektörü

ülkede önemli bir yer teşkil etmektedir. Okul öncesi eğitimin bu denli hızlı gelişmesinde ailelerin talepleri, kadının çalışma hayatında artan oranı, sendikal hareketler, çocuğun gelişimine ve eğitimine yönelik yaklaşımlardaki değişiklikler etkili olmuştur.

Fransa'da 1980'li yılların başından itibaren özellikle okul öncesi eğitim çok benimsenmiş öyle ki okulda başarılı olmanın ön koşulu gibi görülmeye başlanmıştır. Aşağıdaki tabloda Fransa'daki 0-6 yaş dönemindeki okullaşma oranının tarihsel gelişimine ait veriler verilmiştir (Kaynak: RERS-MEN, 1998; Akt. : Vasconcellos, 1999:36):

Tablo 1 : Fransa'daki Okullaşma Oranının Tarihsel Gelişiminin Yıllara Göre Oranları

Yaş	1960-1961	1970-1971	1980-1981	1990-1991	1997-1998
2	9,9	17,9	35,7	35,2	35
3	36	61,1	89,9	98,1	100
4	62,6	87,3	100	100	100
5	91,4	100	100	100	99,4
2-5	50	65,4	82,1	84,2	87

Okul Öncesi Eğitim Kurumları

Okul öncesi eğitim, çocuğun sosyalleşmesinde, dilsel ve bilişsel gelişiminde çok önemli bir rol oynamaktadır. Bütün bu nedenlerden hareketle de okul öncesi eğitim 7. Millî Eğitim Şûrası'nda öncelikli olarak yerini almıştır. 1990 Eylülünden itibaren, temel eğitimde (l'enseignement élémentaire) anaokulu ve ilkokul konuları belirlenirken çocuğun gelişim dönemine uygunluğu dikkate alınmaya başlanmıştır. Programda üç pedagojik dönem söz konusudur:

- 1- Anaokulundaki ilk öğrenme dönemi.
- 2- Temel bilgileri edinme dönemi (ilkokulun ilk iki yılını kapsar.)
- 3- Derinleştirilmiş bilgileri edinme dönemi (İlkokulun son üç yılı ile koleje kadar olan dönemi kapsar).

Bu organizasyonla, çocukların buldukları dönemde en üst düzeyde bireysel gelişimini sağlamak amaçlanmıştır. Bu pedagojik yaklaşımlar ve gelişim dönemlerine özgü çalışmalarındaki en önemli amaç; çocukların her birinin bireysel gelişimlerinin desteklenmesidir.

Fransız eğitim sisteminde anaokullarının kendine özgü bir yeri vardır. Anaokulu bir koruyucu ya da çocuk bahçesi değil, kendine özgü programı, içeriği ve öğretim yöntemleri olan bir okuldur. Fransa'da anaokulu çalışanlarının çoğunluğunu kadınlar oluşturmaktadır. Anaokulunun düzeni ilkokulun program ve ders saatleriyle bir uyum içindedir.

Fransa'da 3-6 yaş grubu çocukların hemen hemen hepsi zorunlu eğitim öncesi bu eğitimi alırlar. Buna karşılık 2 yaş grubundaki okullaşma oranında uzun yıllardır çok büyük değişiklik olmamıştır (Audul, 1998).

Bununla birlikte, 1989'dan sonra çıkarılan bir kanunla, sosyal olarak gelişmemiş çevrelere önem verilmesiyle okullaşma oranında daha da büyük artışlar görülmüştür.

2-3 yaş grubu çocuklar ailelerine bağımlı olduklarından, anaokullarına gelmeye başlayacakları olumsuzlukları en aza indirmek amacıyla ilk dönemlerde, ailenin belli saatlerde çocuğunun yanına gelmesi, çocukların ailelerine gösterebilmeleri için etkinliklerin anaokulu girişine asılması, bunların çocuklar tarafından ailelere gösterilmesi gibi alternatifler geliştirilmiştir.

Okul öncesi dönemdeki çocuklarda erken doğan çocukların gelişimleri diğerlerine göre farklı olduğundan bu durumdaki çocuklara özen gösterilerek gelişimleri daha yakından izlenmekte ve aileden de destek alınmaktadır.

Fransa'da, ilk başlarda, işçi ailelerinin çocuklarının sokaklarda tehlikelerle yüz yüze kalmasını önlemek ve daha güvenli ortamlarda daha iyi gelişmelerine imkân sağlamak amacıyla düşünülen anaokulları, 1877 sonuna kadar da ilkokullar bünyesinde kurulmuştur ve her iki cinsin de fiziksel, moral ve entelektüel gelişimlerine destek veren yerler olarak nitelendirilmiştir. Bu okullar bugün de, psikolog, doktor, pedagog ve öğretmen iş birliğinde yürütülürler. Fransız anaokulları günümüzde, üç önemli rol üstlenmişlerdir: Eğitsel, sosyal, koruma.

Anaokulları, büyük bir çoğunlukla, çocuğun ailesi dışında bulunduğu, ilk eğitim yeridir. Anaokulunun genel amacı, çocuğu tüm yönleriyle geliştirmek, sağlıklı bir kişilik oluşumuna katkıda bulunmak ve yaşamı boyunca verilebileceklerin en iyisini vermektir.

Anaokuluna göndermekte ilk amaç; çocuğu yeni bir yaşama, yeni bir ortama, yeni ilişkilere alıştırmak; bilmediği, tanımadığı yerleri kendi kendine keşfetmesine destek olmak; ev, okul ayrımını yapabilmesini, tahmin etme ve yargılama gücünü geliştirmesini sağlamaktır. İkinci amaç; iletişim kurma, sosyalleşme, arkadaşları, çevresi ve yabancılarla iş birliği yapmasını ve aktivitelere, projelere, oyunlara aktif olarak katılımını sağlamaktır. Üçüncü amaç ise, öğrenmeyi öğretmektir.

Anaokulu Programları ve Eğitim Evreleri

Anaokulu eğitimi ilköğretimle birbirine bağlıdır. Bu dönem küçük, orta ve büyük olmak üzere üç evreden oluşur. Küçük ve orta evre ilk öğrenimler evresini, okuma yazma öğretimi çerçevesinde önemli bir rolü olan hazırlık ve temel bilgi derslerinin okutulduğu temel öğrenimler evresi de büyük evreyi (la grande section) oluşturur. Bu sürecin önemi, çocuğun birinci sınıftaki okuma yazmayı öğrenmesine zemin hazırlamaktır. Anaokulu gerçek bir okuldur. Kendine özgü temel bir programı olup yazının keşfinde de temel bir rolü vardır.

Kısıtlı ve birbirinden kopuk bir kelime hazinesine ulaşan çocuklar için yazılı ve sözlü dilin edinimi konusunda anaokulları sosyal bir işlev üstlenmiştir. Bu dönem yazılı ve sözlü dilin nasıl işlediğinin ve neye yaradığının keşfi için bir fırsat teşkil eder.

Okul öncesi eğitim, programların can damarıdır. Çocuğun bu döneme kadar yakın çevresiyle etkileşim sonucu edindiği dilinin yanında yazılı ve sözlü dilin işleyişini keşfetmesini ve bu bağlamda dil yetisini en üst düzeyde geliştirmeyi amaçlar.

Anaokulları, öğrenme ve kişilik gelişimine ait eksikliklerin erken dönemde tespit edildiği yerlerden biri olmakla da ayrıca önem taşımaktadır. Anaokulu eğitimi; keşfetme zevkini tattıran, ufukları genişleten, bireysel kültür ve tecrübeyi zenginleştiren ve farklı edinimlere fırsat veren dilsel aktivitelerden oluşur.

Alain Bentollia (1996) tarafından, anasınıfına devam eden 1000 çocuk üzerinde yapılan anket, bu çocukların %9'unun bariz yetersiz bir sözcük dağarcığının olduğunu, %8,5'inin cümle kurma yetisinin gelişmediğini, %11'inin gerçek anlamda çok basit ifadeleri anlamakta güçlük çektiklerini ve iletişimde sorunlar yaşadıklarını ortaya çıkarmıştır.

Fransa'da okula devam etme zorunluluğu yoktur; ama eğitim zorunludur (Il n'y a pas obligation de scolarisation, mais obligation d'instruction).

Haftalık ders saati 26'dır. Teneffüs saatleri 15-30 dakika arasında değişmektedir.

Her çocuğun okulda başarılı olmasındaki en önemli etkenlerden birisi de ona okul öncesi eğitim şansının verilmesidir. Anaokulu kişilik gelişiminin ve kültürel değerlerin en sağlıklı aktarıldığı yerlerden birisidir.

Çocuklar anaokullarında kendilerine özgü bir çevre oluşturarak bu çevrede özgürce ilk deneyimlerini yaşarlar, bir şeyleri kendi başlarına yapabilmeleri için teşvik edilirler ve oyunlarla, etkinliklerle, deneyimlerle ilk edinimlerinin temellerini atmış olurlar.

1989'da çıkarılan bir kanunla da anaokulları ve ilkokullar ilköğretim adı altında birleştirilmiştir (l'ecole maternelle et l'ecole elementaire = l'enseignement primaire).

Anaokulları Çocuklar İçin Düzenlenmiş Okullardır

Evleri dışında uzun süre bulunduğu yerlerden birisi olan anaokulunda çocuklar, işlerini kendi kendine yapabilme alışkanlığını kazanmayı ve evdeki gündelik işlerde sorumluluk almayı öğrenirler.

Çocuklar anaokullarında, eğitimciler ve okul çalışanları ile sürekli bir iletişim içerisindeyler. Okul ortamı da çocuğun bütün yönleriyle gelişmesine fırsat verecek şekilde düzenlenmiştir. Anaokulları, çocukların çevresindekilerle iletişim kurmasına ve duygularını ifade etmesine desteklediği bir ortamdır. Ulusal kültürün de temel unsurlarının tanıtıldığı yerlerden birisidir. Anaokulundaki teneffüsler, dinlenme ve yemek saatleri de eğitimin bir parçasını oluşturmaktadır.

Çocuklar okulda yaptıklarını aileleriyle paylaşmaktadırlar. Anaokulunda çocuklara seçenekler sunulur, yöntemler uygulamalı olarak gösterilir; ama son kararı çocuğun kendisi verir ve bu yolla da çocuğun yaratıcılığını ortaya çıkarmak amaçlanır.

Farklı etnik ve kültürel yapılardan gelmek çocuklar arasında problemlere yol açmaktadır. Bunu en aza indirmek için de benzer özellikleri taşıyan çocuklar bir grup hâline getirilir.

Anaokuluna gelen çocukların en küçüğü 2, en büyüğü de 6 yaşındadır. 3-4 yıl sürecek bu eğitim süreci bireysel gelişimdeki farklılıklar dikkate alınarak her grup için yeniden düzenlenmektedir.

2 yaş grubu çocuklar, son derece hassastırlar ve bu dönem çocukları için en önemlisi beslenme ve bakımlarının sağlanmasıdır; ama tabii ki onların diğerleriyle iletişim kurmaya da ihtiyaçları vardır. Bu yaş grubunun iletişimde büyük yaş grupları da yer almaktadır.

3-5 yaş grubu, hareket ve keşif hâlinde olup, sanki kabuklarına sığmayan sonsuz bir merak güdüsüyle sürekli araştırır ve bunlardan zevk alır durumdadırlar. Bu çabalarında hiçbir zaman engellenmeyip daima desteklenmektedirler.

Anaokulunun son yılına gelindiğinde, çocukların büyük bir çoğunluğu içinde buldukları dünyayı keşfetmiştir. Dile hâkimiyetleri iyice artmış, yazma becerileri son derece gelişmiştir. Bu yaş grubunda olup anaokulu eğitimi almamış çocuklara oranla çok ileri düzeydedirler.

İlkokula bir geçiş görevi olan anaokulu süreci çocuğun ilkokula uyumunu da kolaylaştırır.

Anaokullarında Öğretimin Düzenlenmesinde Beş Alana Yönelik Etkinliklerden Yararlanılır

Çocuğun okul deneyiminde başarılı olması için bir taraftan anaokulu onun kişilik gelişimi ve sosyal uyumunu sağlamaya yönelik etkili olurken aile ve diğer yakın çevresi de temel edinimlerin oluşumunda da okulu desteklemektedir.

Oyun, çocuğun çok doğal bir etkinliğidir. Çocuğun bütün gelişiminde önemli bir rol oynar. Anaokulu öğrenen için birçok öğrenme biçiminin temellerinin atıldığı yerdir. Öğretmen çocukların farklı araçları, farklı kültürleri tanımasına yönelik etkinlikler düzenler. Bütün bunların dikkate alındığı bir program içeriğinin uygulanmasıyla da çocuğa zengin bir eğitsel dünya kazandırılmaktadır. Tüm bu düzenlenen etkinliklerde olabildiğince orijinal, doğal, canlı nesnelere tercih edilip; anlatılan, gösterilen her şey çocuğun zihninde somut kılınmaya çalışılır.

Oyunlar, oyuncaklar ve oyunla ilgili kitapların da anaokulu eğitimin de ayrı bir yeri vardır. Bilgisayar yetişkinler için olduğu gibi çocuklar için de dünyanın keşfinde kullanabilecekleri, içerik olarak zengin bir araçtır.

1. Anaokulu Eğitiminin Merkezinde Dil Vardır

Dil gelişimi, bireyin bütün süreçlerinin özellikle de zihinsel süreçlerinin gelişimini önemli ölçüde etkiler. Anaokulu sürecinde de özellikle ilk yıllarda en çok üzerinde durulan, sözlü-konuşma dilinin gelişimidir. Zaten 2 yaşına gelen çocukta dili, iletişim amaçlı, istek ve ihtiyaçlarını belirtme amaçlı kullanıp, ilerleyen yıllarda edindiği birikimle, kuracağı cümlelerle hikâyeler anlatıp, herhangi bir konuda fikrini söyleyerek, kendisini anlatarak dilsel yetisinin ne düzeyde geliştiğini ortaya koyacaktır. Bu dönemde yapılan aktiviteler ve oynanan oyunların içeriği ve bunlar esnasında kullanılan dilin niteliği büyük önem taşır. Bu etkinliklerin amacı;

- a. Her çocuğun sınıf ve okul içindeki yazılı ve sözlü etkinliklere katılıp, en üst düzeyde iletişim kurmasını sağlamak,
- b. Çocuklara sözlü dillerini kullanıp geliştirebilmeleri için mümkün olduğunca çok durum yaratmak, yazı etkinliklerine ağırlık vererek yazma becerisini geliştirmek,
- c. Çocukta zaman kavramını oluşturup, olayları geçmiş, şimdi ve geleceğe yönelik uygun kavramlarla anlatmasını sağlamak,
- d. Yapılacak geziler, izlenecek tiyatro oyunları ve sinema filmleri ile gidilecek konserler yoluyla kültürel gelişimini sağlamak,
- e. Yer ve yön kavramlarının gelişimini desteklemek,
- f. Farklı etkinliklerle telâffuzu geliştirmek,
- g. Çocuğun ikinci bir dilde gelişimini sağlamaktır.

2. Birlikte Yaşamak

Birlikte yaşama da dil gibi anaokulu eğitiminin en temel unsurlarından birisidir. Bununla da amaç; çocuğun yaşantısında paylaşmayı, grupta birlikte hareket etmesini öğrenmesini, grup etkinliklerine aktif olarak katılımını ve grup kurallarını öğrenmesini sağlamaktır. Bu etkinliklerle kişilik gelişimi desteklenip çocuğun iletişim ağı genişletilir.

3. Kendisini Tüm Vücuduyla İfade Etmek

Çocuğun motor gelişiminin desteklenmesiyle yürüme, koşma, sıçrama, atlama, tek ayak üzerinde durma, itme, çekme gibi atletik ve jimnastik hareketlerini geliştirmek ve bunları etkinliklerle desteklemek, bu yolla da jest ve mimiklerinin gelişimini sağlamak amaçlanmaktadır.

4. Dünyayı Keşfetmek

Çocuklar, kendi yakın çevresiyle dış dünyasını inceleme ve tanıma isteklerini dokunarak gerçekleştirir. Bu merak güdüsü gelişme çağına uygun farklı uyaranlar kullanılarak, farklı etkinlikler yapılarak, bütün bunlar da kitaplar ve resimlerle desteklenerek keşif isteği sürekli güçlendirilir.

5. Duyarlılık, Hayal Kurma ve Yaratıcılık

Bütün bunlar en iyi, güzel sanatlar, müzik eğitimi, sanatsal etkinlikler, doğayı tanıma gezileri, deneyler, hikâye okuma saatleri, sayıları tanıma çalışmaları ve daha birçok etkinlik çocuğun üretken olmasını, hayal dünyasındakileri dışa aktarımını sağlayacak ve her şeyden önemlisi kendi kendine bir şeyler yapabildiği için bu işten son derece haz almasını sağlayacaktır.

Öncelikle, çalışan annelerin çocuklarına bakım ve risk altındaki çocukların diğerleriyle eşit düzeylere gelmesi amaçlanarak kurulan anaokulları bugün çocukların bireysel gelişimlerini en üst seviyeye getirmek, onların sosyalleşmesini sağlamak, çevreye duyarlılığını artırmak ve temel edinimleri kazanarak ilkokul birinci sınıfa çocuğu hazırlama amacıyla hizmet vermektedir.

Kaynaklar

Audul J.L. (1998). *Les Institutions Scolaires et Universitaires*. Paris. Nathan.

Bentollia, A. (1996). *De l'illettrisme en général et de l'école en particulier*. Paris. Polon.

Oktay, A. (2000). *Yaşamın Sihirli Yılları*. İstanbul. Epsilon.

Vasconcellos, M. (1999). Le système éducatif. Paris. Éditions la Découverte. *Bulletin officiel de l'éducation nationale hors séries no : 1 du 14 février 2002* de la Ministère de l'Éducation National. İnternet'ten 19 Mart 2003'de elde edilmiştir: <http://www.education.gov.fr/bo/2002/hs1/maternelle.htm>

Bulletin intitulé "*Géographie de l'Ecole*" (1998) publié par la Ministère de L'Education Nationale de la Recherche et de la Technologie de France, Vannes.

Summary

THE HISTORICAL DEVELOPMENT OF PRESCHOOL EDUCATION AND THE STATE OF IT IN FRANCE

Hülya KARTAL*

When it is considered that education in preschool which takes place in preschool years called critical stage affects all phases of education. Education in this period becomes more and more important. The development of preschool education has gone through a rapid process in France.

France is one of the countries that educate people for a very long time. Therefore, education sector is considered as important. The demands of families, the increase of working women, the movements of unions and the changes in teaching styles have had influence on the rapid development of preschool education. The nursery schools, which were founded to prevent the children of working people from confronting danger or risks and enabled them to bring up in a safer atmosphere during the first years, were founded within primary schools until the end of 1877. They were considered as places that supported the development of physical, moral and intellectual of both genders. Today these schools have been managed cooperatively by psychologist, doctors, pedagogues and teachers. They have three important roles: educational, social and protective roles. Children that come to nursery schools are at least two years old and at most six years old. The education process that will last for 3 or 4 years are reorganized for each group in accordance with the differences in personal development. Nursery schools are places that include many teaching styles. Preschool education is the most important element of the program. By means of this education, it is aimed to enable children to find out their oral and written language in addition to the language that children acquired as a result of the interaction of them with the environment. In this context, it is aimed to develop their language proficiency at the top level. The element that is given importance to most in preschool education is the development of spoken language. Nursery schools have an important social role in the acquisition of spoken language for children that have lack of vocabulary. This period is important in terms of the discovery what the point of spoken language is and how it is processed. Teachers organize activities for children to know different mediums and cultures. With the implementation of all these programs, they will enable children to have a rich education. Original materials or real objects will be preferred instead of pictures as far as possible and the objects and materials that are demonstrated tries to be concretized in the minds of children.. Above all, nursery schools that are founded to equalize the children of working people and children under risk with the other serve to bring the development of personality in children at the top level and enable them to be socialized.

Preschool education forms the basic of human life. The experiences in this period have a great influence on the point of view of children towards life. France and Spain are the ones that legislated for preschool education in the mid 19th century. The first practice about it was carried out by Johann Friderich Oberlin, a parson in 1767 with the foundation of preschool institutions which means *salle d'hospitalite*. Also, these foundations were established to meet the needs like sheltering, protection and care of the children whose parents

---

Address for correspondence: * Arş. Gör. Hülya Kartal, Uludağ Üniversitesi Eğitim Fakültesi İlköğretim Bölümü, hulyakartal@yahoo.fr.

work in the farms. On the other hand, the fact that children were enrolled for nursery schools began in Paris at the beginning of 1801. In 1848, nursery schools took the place of sheltered houses. In this period, these preschool institutions had the function of protecting children against the damages, resulting from the environment and providing security for them. Nursery schools founded to provide equality for the children of working mothers and the ones at risk in the past now have been turned into the institutions that improve their personal development, socialize them and make them sensitive to the environment in addition to enabling them to acquire prerequisite skills for the primary school.